

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 5447/2019
Rev 5406/2019
29.01.2020. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Zvezdane Lutovac, predsednika veća, Jelene Borova, Branka Stanića, Dragiše B. Slijepčevića i Tatjane Matković Stefanović, članova veća, u parnici tužilaca AA iz ..., BB iz ..., VV iz ..., GG iz ..., DD iz ..., ĐĐ iz ..., EE iz ..., ŽŽ iz ..., ZZ iz ... i II iz ..., koje zastupa punomoćnik Branislav Terzić advokat iz ..., protiv tuženog Grada Vršca, koga zastupa Gradsko pravobranilaštvo Grada Vršca, radi neosnovanog obogaćenja, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Višeg suda u Pančevu Gž 934/19 od 06.08.2019. godine i reviziji veštaka Basaraba Miloša izjavljenoj protiv rešenja Višeg suda u Pančevu Gž 534/19 od 06.08.2019. godine, u sednici veća održanoj 29.01.2020. godine, doneo je

R E Š E N J E

NE PRIHVATA SE odlučivanje o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Višeg suda u Pančevu Gž 934/19 od 06.08.2019. godine, kao izuzetno dozvoljenoj.

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužilaca izjavljena protiv presude Višeg suda u Pančevu Gž 934/19 od 06.08.2019. godine.

NE PRIHVATA SE odlučivanje o reviziji veštaka Basaraba Miloša izjavljenoj protiv rešenja Višeg suda u Pančevu Gž 534/19 od 06.08.2019. godine, kao izuzetno dozvoljenoj.

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija veštaka Basaraba Miloša izjavljena protiv rešenja Višeg suda u Pančevu Gž 534/19 od 06.08.2019. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Vršcu P br. 2204/2017 od 06.06.2018. godine, stavom prvim izreke odbijen je prigovor apsolutne nenadležnosti suda, a u stavovima 2-18 izreke usvojeni su tužbeni zahtevi tužilaca, pa je tuženi obavezan da im plati iznose bliže navedene u izreci sa pripadajućom zateznom kamatom od dospelosti do isplate, kao i da im nadoknadi troškove parničnog postupka.

Presudom Višeg suda u Pančevu Gž 934/19 od 06.08.2019. godine prvostepena presuda je potvrđena u stavu prvom izreke, a preinačena u usvajajućem delu stava drugog izreke tako što su odbijeni zahtevi tužilaca za isplatu dosuđenih iznosa, kao stečenog bez osnova sa zakonskom zateznom kamatom. Preinačena je i odluka o troškovima postupka, tako što su tužioci obavezani da tuženom naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 21.000,00 dinara. Odbijen je zahtev tuženog za isplatu zakonske zatezne kamate na troškove parničnog postupka i obavezani su tužioci da tuženom nadoknade troškove žalbenog postupka u iznosu od 12.000,00 dinara.

Rešenjem Osnovnog suda u Vršcu P br. 2204/2017 od 22.01.2019. godine sa rešenjem o ispravci od 13.02.2019. godine i rešenjem P br. 2204/2017 od 13.02.2019. godine, određeni su troškovi veštaku Basaraba Milošu na ime nagrade i naknade troškova za izvršeno veštačenje, odnosno dosuđen je iznos od još 6.049,20 dinara na ime poreza i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje na dosuđeni neto iznos.

Viši sud u Pančevu je rešenjem Gž 534/19 od 06.08.2019. godine odbio kao neosnovane žalbe veštaka Basaraba Miloša od 11.02.2019. godine i od 28.02.2019. godine i potvrdio rešenja Osnovnog suda u Vršcu P br. 2204/2017 od 22.01.2019. godine i rešenje istog suda P br. 2204/2017 od 13.02.2019. godine.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu, tužioci su izjavili reviziju, sa pozivom na član 404. ZPP zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Protiv pravosnažnog rešenja donetog u drugom stepenu, veštak Basaraba Miloš izjavio je reviziju, s pozivom na član 404. ZPP, zbog bitne povrede odredba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Odlučujući o dozvoljenosti revizije tužilaca na osnovu člana 404. stav 2 ZPP („Službeni glasnik RS“ br. 72/11...55/14), Vrhovni kasacioni sud je našao da nisu ispunjeni uslovi za odlučivanje o reviziji, kao izuzetno dozvoljenoj. Po oceni revizijskog suda nema potrebe za novim tumačenjem prava, jer je pravno shvatanje drugostepenog suda izneto u pobijanoj odluci u skladu sa stavom Ustavnog suda izraženom u odluci I UO 641/14 od 01.12.2016. godine i pravnim dejstvom odluka Ustavnog suda u smislu odredaba člana 62. u vezi člana 59. Zakona o Ustavom sudu budući da odluka Ustavnog suda ima pravno dejstvo od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“, a Ustavni sud nije odredio način otklanjanja posledica nastalih primenom opšteg akta koji nije u saglasnosti sa Ustavom ili zakonom.

Osim toga, Ustavni sud je u svojoj odluci Už 8199/2018 od 18.11.2018. godine izrazio stanovište da je pravno

dejstvo Eh tuns utvrđujući odluke Ustavnog suda donete u postupku ocene ustavnosti i/ili zakonitosti opšteg akta, moguće uspostaviti samo na osnovu člana 61. stav 1. Zakona o Ustavnom sudu, a što u konkretnom slučaju, nije učinjeno. Zbog toga je ustavnopravno neprihvatljivo stanovište o ispunjenosti uslova za primenu instituta sticanja bez osnova iz člana 210. stav 2. ZOO, kao i uspostavljanje odgovornosti tuženog po osnovu člana 172. stav 1. ZOO.

Ispitujući dozvoljenost revizije, u smislu člana 410. stav 2. tačka 5. u vezi člana 479. stav 6. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija nije dozvoljena.

Članom 468. stav 1, propisano je da se sporovima male vrednosti smatraju sporovi u kojima se tužbeni zahtev odnosi na potraživanje u novcu koji ne prelazi dinarsku protivvrednost 3.000 evra, po srednjem kursu NBS, na dan podnošenja tužbe. Odredbom člana 479. stav 6. ZPP, propisano je da protiv odluke drugostepenog suda kojom je odlučeno u sporu male vrednosti, revizija nije dozvoljena.

Tužba radi sticanja bez osnova u ovoj pravnoj stvari podneta je sudu 06.12.2017. godine. Tužioci nisu jedinstveni suparničari u smislu člana 210. ZPP, pa se ocena dozvoljenosti revizije ceni u odnosu na svakog od tužilaca pojedinačno, a postupak je vođen po pravilima spora male vrednosti.

Kako je pobijanom drugostepenom presudom odlučeno u sporu male vrednosti, u kome je prema članu 479. stav 6. ZPP isključeno pravo na izjavljivanje revizije to je revizija tužilaca nedozvoljena.

Iako je pobijanom odlukom preinačena prvostepena presuda nema mesta primeni odredbe o dozvoljenosti revizije iz člana 403. stav 2. tačka 2. ZPP, jer se navedena odredba može primeniti samo kada se primenjuje opšti režim dopuštenosti ovog pravnog leka, ali ne i u sporovima u kojima je posebnom odredbom ovog zakona (ZPP) ili posebnim zakonom, određeno da revizija protiv odluke u toj vrsti sporova nije dozvoljena.

Odlučujući o dozvoljenosti izjavljene revizije sudskog veštaka Basaraba Miloša na osnovu člana 404. stav 2. Zakona o parničnom postupku Vrhovni kasacioni sud je našao da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi za odlučivanje o reviziji sudskog veštaka, u postupku u kome je zakonom isključeno pravo na izjavljivanje revizije.

Ispitujući dozvoljenost izjavljene revizije na osnovu člana 410. stav 2. tačka 5. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija nije dozvoljena.

Prema članu 420. ZPP stranke mogu da izjave reviziju i protiv rešenja drugostepenog suda kojim je postupak pravnosnažno okončan. Revizija protiv rešenja iz stava 1. ovog člana nije dozvoljena u sporovima u kojima ne bi bila dozvoljena revizija protiv pravnosnažne presude. (stav 2.).

Pobijanim rešenjem odlučeno je o troškovima za izvršeno veštačenje, kojim se pravnosnažno ne okončava postupak, zbog čega revizija sudskog veštaka izjavljena protiv takvog rešenja nije dozvoljena. Osim toga, navedenom zakonskom odredbom propisano je da stranka može da izjavi reviziju protiv rešenja (kojim je postupak pravnosnažno okončan) pri čemu podnosilac revizije (sudski veštak Basaraba Miloš) nije stranka u postupku, već su to tužioci i tuženi, pa ni iz ovog razloga revizija nije dozvoljena.

Na osnovu člana 413. ZPP odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Zvezdana Lutovac,s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Marina Antić